

Adventi litániák

LÁSZLÁFI ALADÁR VERSE

IVASKOVICS JÓZSEF ZENÉJE

(De profundis)

Ke-zem-ben a szer-szám, lel-kem-ben a bé-ke, esz-ten-dő-nek vé-ge
i - dők me-ne-dé - ke. De-me-ter - nap u - tán a török se zar - gat,
ő-reg bó - bis - kol - hat, gyer-mek me-sét hall - hat, én pe-dig ha ne - tán
fel - ü - tőm a köny - vet, dör - ge-del - me a - lig á - gyú - szó - nál köny-nyebb.
Hul-ló ha-rang-szó-ban az én e-rős vá-ram, se ki-vül, se be-lül, ál - lok ka-pu-já-ban.

Kezemben a szerszám, lelkemben a béke,
esztendőnek vége idők menedéke.

Demeternap után a török se zargat,
öreg bóbiskolhat, gyermek mesét hallhat,

én pedig ha netán felütöm a könyvet,
dörgedelme alig ágyúszónál könnyebb.

Hulló harangszóban az én erős váram,
se kívül, se belül, állok kapujában.

(A remény)

Köny - nye - im gyak - ran e - red - nek. Mi - kor szű - nik - csak
tűr - he - tő. Ha va - la - ki még töb - bet szen - ved,
va - jon meny - nyit szen - ved - het ő? Ebb - en a test - ben
min - den em - ber épp u - gyanany - nyit szen - ve - dett, de
mi állt ösz - sze - tett ke - zek - kel mint cél a szen - ve - dés
me - gett? Va - jon mi - lyen e - rőt í - gér - get,
s ki - nek mit í - gér meg a cél, hogy hit - vány ki - tar - tá -
sa ér - het any - nyit, mint bár - mi - lyen a - cél?

1. Könnyeim gyakran erednek.
Mikor szűnik — csak tűrhető.
Ha valaki még többet szenved,
vajon mennyit szenvedhet ő?
2. Ebben a testben minden ember
épp ugyanannyit szenvedett;
de mi állt összetett kezekkel
mint cél a szenvedés megett?
3. Vajon milyen erőt ígéret,
s kinek mit ígér meg a cél,
hogy hitvány kitartása érhet
annyit, mint bármilyen acél?

(Hat nap és a hetedik)

Ha majd a köd mö-gött, ko-pott me - zők fö-lött, ha majd a
köd mö-gött meg-lá - tod őt. Ha majd a szén me-gett, a pisz - kos
pénz fe - lett, a - rany és vér he - lyett meg - ér - zed őt. Ha majd a
víz a-latt a sem-mi rak fa-lat s ú-jabb hat nap a-latt ki-bon-tod őt, ak - kor le-
szel sza-bad, sza-ba-don ön-ma-gad, ak-kor me - gint sza-bad e-gész e - rőd.

Ha majd a köd mögött,
kopott mezők fölött,
ha majd a köd mögött
meglátod őt.

Ha majd a szén megett,
a piszkos pénz felett,
arany és vér helyett
megérzed őt.

Ha majd a víz alatt
a semmi rak falat
s újabb hat nap alatt
kibontod őt,

akkor leszel szabad,
szabadon önmagad,
akkor megint szabad
egész erőd.

(Confíteor)

Meg-bán-tam én any-nyi sze-rel-met, mert min-de-nik meg - ta-ga-dott, de
ön-ma-gam -tól mé-gis el - vett, e - zért a bü - nös én va - gyok.
Meg-bán - tam már a tör - té - nel-met, mert min - dig sor - som - ra ha - gyott,
mi - köz - ben o - lyan gög - gel vert meg, mint a - ki ö - rök é - le - tet a - dott.
Meg-bán-tam min - den szö - vet - sé - get, én kér - dez - tem, ő hall - ga - tott,
e - gye - dül már a szé - gyen é - get - hall - ga - tok
a - lig - ha le - het itt már egy - nek ma - gá - ra ven - ni min - den vét - ket.

Megbántam én annyi szerelmet,
mert mindenik megtagadott,
de önmagamtól mégis elvett,
ezért a bűnös én vagyok.

Megbántam már a történelmet,
mert mindig sorsomra hagyott,
miközben olyan göggel vert meg,
mint aki örök életet adott.

Megbántam minden szövetséget,
én kérdeztem, ő hallgatott,
egyedül már a szégyen éget –
hallgatok

aligha lehet itt már egynek
magára venni minden vétket

(A hit)

Ha el - jön a kül - dött s meg - e - ró - sít en - gem, mi - kor az i - dő - nek
de - cem - be - ré - t ten - gem, mi - kor el - pa - za - rolt na - pok gör - ge - te - ge
mő - gött a - lig kék - lik in - du - lá - som e - ge, ha el - jön va - la - ki
s meg - e - ró - sít en - gem ab - ban: váltsd meg a vi - lá - got szen - ve - dett - ma - gad - ban,
ta - lán meg - e - me - lem Ká - in - hagy - ta ké - sem s meg - bá - ná - som vég - ső
ü - ze - ne - tét vé - sem. O - lyan na - gyon né - mán, o - lyan na - gyon mé - lyen,
o - lyan i - gaz - ság - ban is kel - le - ne él - nem, o - lyan lo - gi - ká - ban,
o - lyan vál - la - lat - ban, a - mely - hez az e - rőt nem csak ön - ma - gam - ban,
ha - nem min - den jó - ság nagy í - gé - re - té - ben le - het fel - ta - lál - ni:
az a hit - már éb - ren! Hín - ni ab - ban, a - mi nem le - he - tett so - ha,
mé - gis ké - zen - fek - vő - ép - pen et - től cso - da, mert a vi - lát min - dig

más - kép - pen tör - té - nik: a sár hosz - szát tisz - ta nap - ja - im - mal mé - rik,
 a jó mé - lyét ha - mis ma - rok ko - to - rász - sza, kö - vér lát - sza - tok - nak
 so - vány csont a vá - za, a tü - re - lem el - fogy, a be - csü - let ál - mos,
 szü - le - té - s le - vé - ben már min - dent ha - lál mos. Nem e - lég, hogy tu - dom,
 mon - dom: ne - kem ne - héz! Min - den - re ki - né - zek s hoz - zám min - den be - néz.
 Va - la - hol nem így van, va - la - ha nem ez lesz, jöjj el hát, ha kész vagy s va - la - hol se - reg - lesz!

Ha eljön a küldött s megerősít engem,
 mikor az időnek decemberét tengem,
 mikor elpazarolt napok görgetege
 mögött alig kéklík indulásom ege,
 ha eljön valaki s megerősít engem abban:
 váltsd meg a világot szenvedett-magadban,
 talán megemelem Káin-hagyta késem
 s megbánásom végső üzenetét vésem.

Olyan nagyon némán, olyan nagyon mélyen,
 olyan igazságban is kellene élnem,
 olyan logikában, olyan vállalatban,
 amelyhez az erőt nemcsak önmagamban,
 hanem minden jóság nagy ígéretében
 lehet feltalálni: az a hit — már ébren!
 Hinni abban, ami nem lehetett soha,
 mégis kézenfekvő — éppen ettől csoda,
 mert a világ mindig másképpen történik:
 a sár hosszát tiszta napjaimmal mérik,
 a jó mélyét hamis marok kotorássza,
 kövér látszatoknak sovány csont a váza,

a türelem elfogy, a becsület álmos,
születés levében már mindent halál mos.
Nem elég, hogy tudom, mondom: nekem nehéz!
Mindenre kinézek s hozzám minden benéz.

Valahol nem így van, valaha nem ez lesz,
jöjj el hát, ha kész vagy s valahol sereglesz!

(A csillapító szeretet)

Em-ber ez a tűz, min-dent rá - do - bott gaz - dag bal - ke - zed, ke - gyes
jobb - ka - rod. Sa - ját kép - ze - ted láng - ja csap fe - léd,
bün - te - tés gya - nánt biz - ta - tás e - lég. Nem el - ol - ta - ni, nem el -
foj - ta - ni: ön - töz - ni a - míg, az le - het a - mi!
Em-ber ez a tűz, ki-nek ma - ga sok... Har-ma-toz-za-tok, é-gi ma - ga - sok!

Ember ez a tűz,
mindent rádobott
gazdag balkezded,
kegyes jobbkarod.
Saját képzeted
lángja csap feléd,
büntetés gyanánt
biztatás elég.
Nem eloltani,
nem elfojtani:
öntözni amíg,
az lehet ami!
Ember ez a tűz,
kinek maga sok...
Harmatozzatok,
égi magasok!